

ES PRIMER RELLOTGE¹

Quan arribà aquí sa nova de sa invenció des rellotges de butxaca, un senyor de molt de suposit se'n va fer dur un d'or, assegurat per vint anys i que li costà dos-cents duros. I després d'haver-lo ben visurat, va dir es senyor:

—Veiam què és capaç de fer s'arreuet aquest.

A l'endemà, ben dematinet, fa ensellar un ase molt caminador que tenia i, amb es rellotge dins sa butxaca, ja és partit cap a un lloc que tenia molt enfora. Ja feia una bona estrebada que caminava, i sudevora es camí va veure dos homos que cavaven, dins una vinya, i va preguntar es senyor:

—Germans, que sabrieu quina hora és?

Es cavadors se miren el cel i es sol, i van respondre:

—Són les vuit.

Es senyor, mig d'amagat, se mira es rellotge:

—Sí que va bé aquest rellotge, —va pensar: té les vuit justes.

Tornà a posar s'ase al demble, i de cap an es lloc d'enfora s'ha dit. Ja feia molt de temps que caminava, s'ase suava, quan, prop des camí troba dos missatges qui llauraven. I va preguntar-los es senyor:

—Que sabríeu quina hora és?

Es missatges van donar una uiada al cel i a ses ombres, i van respondre:

—Són les deu.

Es senyor, com qui no n'és, va pigar uiada an es rellotge: tenia les deu en punta.

—Bona màquina és sa meua! —va dir es senyor.

I ja és partit altra vegada, fent prendre es demble a s'ase, cap an es lloc d'enfora.

I quan va arribar en es pati des lloc, trobà a l'amo amb un braçat de farratge. I li pregunta cridant:

—L'amo, quina hora és?

S'ase des lloc, sentint remor, se posà a bramar a les totes, que no s'hi oïen. Però quan va callar, l'amo va respondre an es senyor:

—És migdia: s'ase brama.

---

¹ A més dels rellotges, aquesta faula s'aplica a molts d'ormetjos, instruments i màquines que, amb es seu ús, no paguen es preu que costen.

Es senyor es va treure es rellotge de sa butxaca, aquella bona màquina, i senyalava migdia. I el va rebatre a sa paret des pati dient:

—Papadineros! Que de reedimesclis mos heu de fer gastar en rellotges, quan ets homos més ignorants, es qui caven, es qui llauren, i fins i tot ets ases, no han de menester rellotges per sebre quina hora és!

Rondalla extreta de *Folklore Menorquí de la Pagesia*. Tom II de **Francesc Camps i Mercadal (Francesc d'Albranca)**